

บทที่ 4

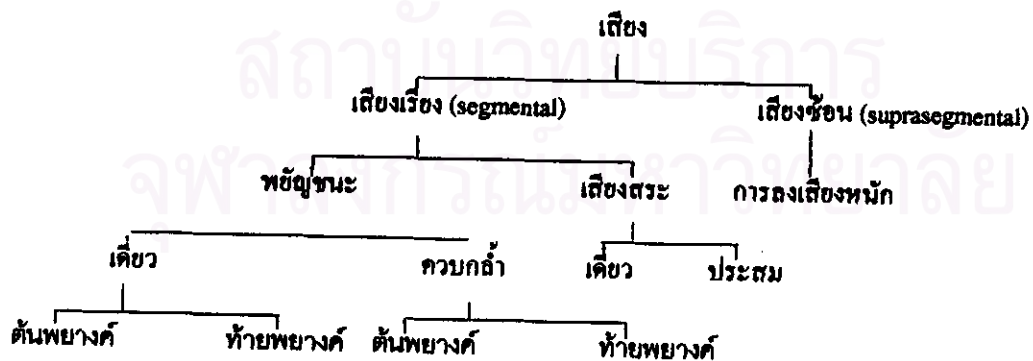
พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคลากรโรงแรม

ในบทนี้จะกล่าวถึงพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของบุคคลทุกชั้นอาชีพในโรงแรม ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่ พฤติกรรมการปนภาษาด้านการออกเสียง และพฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำ ก่อนที่จะแสดงผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเกณฑ์การวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาด้านการออกเสียง และการใช้คำพอสังเขปดังนี้

4.1 เกณฑ์การวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษา

4.1.1 เกณฑ์การวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษด้านการออกเสียง

เกณฑ์ที่จะนับว่าเสียงใดเป็นเสียงปนคือ 1) ต้องเป็นเสียงที่ปรากฏในระบบเสียงภาษาอังกฤษเท่านั้นและไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาไทย 2) ต้องออกเสียงเป็นแบบภาษาอังกฤษหรือใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจเสียงใดเป็นเสียงปนภาษาอังกฤษผู้วิจัยแบ่งเสียงออกเป็น เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และการลงเสียงหนัก ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิดังนี้

แผนภูมิที่ 4.1 เกณฑ์การนับการปนเสียงภาษาอังกฤษในภาษาไทย

จากแผนภูมิที่ 4.1 สามารถอธิบายเกณฑ์ในการนับว่าเสียงใดเป็นเสียงปนภาษาอังกฤษได้ดังนี้

ในการออกเสียงคำภาษาอังกฤษมีทั้งเสียงเรียง (segmental) และเสียงซ้อน (supra segmental) มีวิธีการนับว่าเสียงใดเป็นเสียงปนภาษาอังกฤษ คือ

เสียงเรียง (segmental) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ และเสียงสระ เสียงพยัญชนะแบ่งออกเป็น เสียงพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะควบกล้ำ เสียงพยัญชนะเดี่ยว นับการออกเสียงในตำแหน่งต้นและท้ายพยางค์ ส่วนเสียงพยัญชนะควบกล้ำ นับการออกเสียงในตำแหน่งต้นและท้ายพยางค์เช่นเดียวกัน ส่วนเสียงสระ นับการออกเสียงที่สระเดี่ยวและสระประสมที่ออกเป็นแบบภาษาอังกฤษ

เสียงซ้อน (suprasegmental) ได้แก่ การออกเสียงวรรณยุกต์ การลงเสียงเน้นหนัก และทำนองเสียง ผู้วิจัยจะวิเคราะห์เสียงซ้อนเฉพาะการลงเสียงเน้นหนักเท่านั้น เพราะคำหรือวลีภาษาอังกฤษต้องมีการลงเสียงเน้นหนัก ส่วนทำนองเสียงนั้นใช้ในการพูดข้อความภาษาอังกฤษในระดับประโยค สำหรับเสียงวรรณยุกต์นั้นมีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาอังกฤษจึงไม่นำมาวิเคราะห์เช่นกัน

ลักษณะการออกเสียงที่กล่าวมาข้างต้น เป็นลักษณะที่ผู้วิจัยนำมาใช้วิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาด้านการออกเสียง เมื่อผู้บอกภาษาที่เป็นบุคคลต่างชั้นอาชีพนำภาษาอังกฤษเข้ามาปนในการสัมภาษณ์ และออกเสียงมีลักษณะเป็นแบบภาษาอังกฤษในสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น จะนับเป็นคะแนนความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียงครั้ง ละ 1 คะแนน ตัวอย่าง เช่น

" คือดูว่า check out / c^hek ʔau / แล้วเป็นยังไง มีความสุขที่พักรอยู่กับเราไหม แล้วยัง... นอกนั้นคือเราก็คิดค่าใช้จ่ายแขกที่พักรอยู่กับเรา ไม่ว่าค่าใช้จ่ายอะไรก็คือคิดไปคะ อันนี้.. ก็ขึ้นอยู่กับว่าหลายอย่างนะจะเป็น case by case /k^hes baj k^hes / นะคะอันนี้คือ....คือหน้าที่หลักก็จะเป็นตามอย่างคะ "

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น ผู้บอกภาษาที่เป็นบุคลากรโรงแรมนำข้อความภาษาอังกฤษเข้ามาปนในบริบทภาษาไทย 2 ครั้ง ครั้งแรกไม่นับคะแนนการออกเสียงปนภาษาอังกฤษ เพราะไม่ออกเสียงที่มีลักษณะเป็นแบบภาษาอังกฤษเลยไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงพยัญชนะ สระ การลงเสียง

เน้นหนัก ส่วนการปนครั้งที่สองได้คะแนนการออกเสียงปนภาษาอังกฤษ 2 คะแนน จากเสียงพยัญชนะเดี่ยวหลังสระในคำว่า “case” ทั้งสองครั้ง เป็นต้น

นอกจากพฤติกรรมกรปนภาษาด้านการออกเสียงแล้ว ผู้วิจัยนับความถี่ของการปนภาษาในการใช้คำด้วย มีวิธีการพิจารณาดังนี้

4.1.2 เกณฑ์การวิเคราะห์การปนภาษาในการใช้คำ

นับคำและวลีภาษาอังกฤษที่ใช้ปน ครั้งละ 1 คะแนน แต่ไม่นับคำและวลีภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะที่นำมาปน เช่น “Ambassador”, “River side” “Asia” เป็นต้น

ตัวอย่างการนับความถี่ของการนำ คำ และวลีที่เข้ามาปนในบริบทภาษาไทยในแต่ละครั้ง เช่น “.....อย่างก็ตาม คือเวลา check out พี่ต้องดูแลแขกด้วย เออ.. ว่าเวลา check out เนี่ยะ คำใช้จ่ายแขก ทำยอดค่าใช้จ่ายแขกคือดูว่า check out แล้วเป็นยังไงมีความสุขที่พอกอยู่กับเราไหม แล้วก็...นอกนั้นคือเราก็คิดค่าใช้จ่ายแขกที่พอกอยู่กับเรา ไม่ว่าจะค่าใช้จ่ายอะไรก็คือคิดไปอันนี้.. ก็ขึ้นอยู่กับว่าหลายอย่างนะคะ เป็น case by case นะคะอันนี้คือ...หน้าที่หลัก...”

ตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น ผู้บอกภาษาที่เป็นบุคลากรโรงแรมพูดพยางค์ภาษาไทยและพยางค์ภาษาอังกฤษรวมกันทั้งหมด 100 ครั้ง นำภาษาอังกฤษเข้ามาปน 4 ครั้ง ทั้ง 4 ครั้งนี้ไม่มีข้อความภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะ จึงได้คะแนนการปนภาษาในการใช้คำ 4 คะแนน

ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นเป็นคำอธิบายเกณฑ์การวิเคราะห์พฤติกรรมกรปนภาษาด้านการออกเสียง และการใช้คำพอสังเขปเนื่องจากผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อ (3.3.1 และ 3.3.2) และต่อไปนี้เป็นผลการศึกษาดูพฤติกรรมกรปนภาษาด้านการออกเสียงและพฤติกรรมกรปนภาษาในการใช้คำตามลำดับ

4.2 พฤติกรรมกรปนภาษาด้านการออกเสียงของบุคลากรโรงแรม

ผู้วิจัยต้องการทราบว่า พฤติกรรมกรปนภาษาของบุคคลทุกชั้นอาชีพในโรงแรมทั้ง 4 แห่งที่ได้เลือกเป็นตัวแทน มีพฤติกรรมกรปนภาษาในด้านการออกเสียงอย่างไร ผู้วิจัยตัดสินใจว่าผู้บอกภาษาออกเสียงในคำและวลีภาษาอังกฤษเป็นแบบภาษาอังกฤษหรือไม่จากการออก

เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และ การลงเสียงเน้นหนักดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อออกเสียงเป็นแบบภาษาอังกฤษจะนับเป็นคะแนนความถี่ของการปนภาษาในด้านการออกเสียงครั้งละ 1 คะแนน

ผลการวิจัยทำให้เห็นภาพรวมของพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยด้านการออกเสียงของบุคคลทุกชั้นอาชีพ และต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่มีการปนภาษา การถอดอักษรแทนเสียงในบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้จะใช้หน่วยเสียงพยัญชนะและสระที่มีในระบบเสียงภาษาไทยถ้าบุคลากรโรงแรมออกเสียงเป็นแบบไทย และจะใช้หน่วยเสียงพยัญชนะ และสระ ที่มีในระบบเสียงภาษาอังกฤษถ้าบุคลากรโรงแรมออกเสียงเป็นแบบภาษาอังกฤษ และผู้วิจัยจะใส่เครื่องหมายการลงเสียงหนัก ไว้ที่หน้าพยางค์ที่ลงเสียงหนักก็ต่อเมื่อบุคลากร โรงแรมลงเสียงหนักเป็นแบบภาษาอังกฤษเท่านั้น

คนที่ 1

ผู้สัมภาษณ์ : ช่วยเล่าประสบการณ์การทำงานให้ฟังหน่อยค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ย้ายมาอยู่ที่ Pathumwan Princess / pat^humwan pinses / นี้ตั้งแต่เมื่อ

ประมาณ July /cu : laji/ ปีที่แล้วจนกระทั่งบัดนี้ก็ประมาณ 7-8 เดือนได้แล้ว แล้วคิดว่าที่ตรงนี้ก็คงเป็นที่ๆ ทำทนายสำหรับพี่ ตอนนั้นก็ acting / ?ektig / ในส่วน assistant FandB / ?esiten ?ep ?en bi / .. assistant Fand B / ?esiten ?ep ?en bi / คือ ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มซึ่งอยู่ในเบอร์สี่ของโรงแรม เบอร์หนึ่งคือ G.M. / dʒi : ?em / เบอร์ สองคือ R.M. / ?a ?em / G.M. / dʒi : ?em / คือผู้จัดการทั่วไป R.M. / ?a : ?em / คือ resident manager / letsiden me:nedʒr:/ คือพ่อบ้านที่ดูแลในเรื่องของที่พัก ...ผู้จัดการสำนัก resident manager /letsiden me:ne:dʒr/ แล้วก็มาเป็น director /dajlektʃr:/ ฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งตามท่านข้างบนนี้เป็นฝรั่งเศสเลย G.M. / dʒi : ?em / เป็นชาว singapore / sinkapo / R.M. / ?a : ?em / ก็เป็นชาว Netherland / ne:ʃ^hrlen/ แล้วก็ director .. food and beverage / dajlektʃr: fu:t ?en bewrlet / ก็เป็นฝรั่งเศส แล้วก็ลงมาเป็นพี่เป็นคนไทยซึ่งทำงานเกี่ยวกับตรงนี้ก็เป็นที่ภูมิใจ พี่ก็เป็นรองมาจากฝรั่งเศสเท่านั้นเอง

อยู่ตรงนี้ที่ก็ทำงานช่วยโรงแรมให้มากที่สุด แล้วที่ก็ช่วยในส่วนของโรงแรมที่ต้อง
รับผิดชอบลักษณะนี้คือ ประวัติการทำงาน.....

คนที่ 2

ผู้สัมภาษณ์ : เคยทำงานด้านโรงแรมมาก่อนรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เคยทำงานในด้านของโรงแรมมา เป็นงานด้านบริการนะคะ เริ่มต้นเลขจากเรียนจบ
ในด้าน hotel management /ho:tʰew me:nedʒmen/ ก็ได้ไปฝึกงานที่โรงแรม
Orenten /ʔo:lianten / หลังจากนั้นก็มาทำงานที่โรงแรม Holiday inn crown
plaza / ho:lidei ʔin kʰro: pʰa:za: / ประมาณเจ็ดปี หลังจาก Holiday inn crown
plaza / ho:lidei ʔin kʰro: pʰa:za:/ ไปทำที่ Bangkok club / ʔen:kʰok kʰap/
เป็น club /kʰlap/ ซึ่งไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมากเป็น executive club
/ ʔek ʔsekʰutʰi:p kʰap / ของคนระดับ top ten /tʰoptʰen/ ของเมืองไทยก็เลข
ไม่ค่อยได้ยินชื่อกัน จะเป็นที่ตั้งสรรคของพวกนายกรัฐมนตรื ของพวกนักการ
เมืองทั้งหลาย ของคนระดับ VLP / wi : ʔaj pʰi : / ที่อยู่ในย่านสีลม

คนที่ 3

ผู้สัมภาษณ์ : ลักษณะงานที่ทำเป็นอย่างไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ลักษณะงานคือทำงานทางด้าน pay roll /pʰe: low / ด้วย ส่วนหนึ่งจะเป็นทาง
ด้าน paper / pe:pr: / ส่งให้กับ pay master / pʰe: mastɽ:/ อีกครึ่งหนึ่ง ส่วน
หนึ่งก็จะเป็นการดูแลข้อมูลของพนักงานทั้งหมด

ผู้สัมภาษณ์ : เคยทำงานด้านบุคคลมาก่อนรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่เคยค่ะ ที่ทำมาจะเป็น field /fiw /ทางด้าน computer /kʰompʰiwtr:/มาทั้ง
หมดเลยสี่ปี

ผู้สัมภาษณ์ : ไม่ได้อยู่ในโรงแรมด้วยใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ใช่ด้วยคะ

ผู้สัมภาษณ์ : เรียนมาทางด้านไหนคะถึงมาทำงานตรงนี้ได้

ผู้สัมภาษณ์ : จบ ป.ว.ศ. marketing /ma:ketiŋ / ที่ technique /tʰeknik / กรุงเทพ แล้วก็มาต่อ
 ส่วนทุนันทา ขอโทษคะจบ ป.ว.ศ. account / ?ek kʰau / แล้วก็มาต่อ marketing
 /ma:ketiŋ/ที่ส่วนทุนันทา.....

คนที่ 4

.....

ผู้สัมภาษณ์ : ลักษณะงานเป็นอย่างไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : business center /biwsines sentr:/คะ เป็นเกี่ยวกับนัด ...เกี่ยวกับธุรกิจ
 ของแขกมีพวก appointment /?epʰu:imen/ แล้วก็ conference
 room /kʰɔnfrɛns lu:m/ มี V.D.O. conference /wi:di:ʔo: kʰɔnfrɛns / และ
 facility /fesiliti:/ ที่เกี่ยวกับเลขาคะ

ผู้สัมภาษณ์ : เคยทำงานด้านนี้มาก่อนรึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่คะ แต่จบ ABAC /?e:bek / แล้วก็ BBA /bi:bi: ?e:/คะ แต่ว่าเป็น major
 hotel management /me:cr: ho:tʰew mɛ:nedʒmɛn /

คนที่ 5

ผู้สัมภาษณ์ : ที่ช่วยแนะนำตัวด้วยคะ ที่ชื่ออะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อจริง ชื่อ นามสกุล เอ้าหมายเลข level /^llewew /หมายเลข
 เป้าตั้งแต่เกิดขึ้น...

ผู้สัมภาษณ์ : ประวัติการศึกษาขั้นสุดท้ายคะ ก่อนที่จะมาทำงานที่นี่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : O.K. /ʔokʰe:/ อ้อ ต่างจังหวัดคะจบการศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัย
 สุรินทร์ ต่างจังหวัด จบ ป.ว.ศ. แล้วก็ทำงานครั้งแรกเป็นบริษัทของไทยเข้าน ทำ
 เกี่ยวกับบัญชี แล้วก็ออกจากเข้าน ไปอยู่บรูว์รูด brewery /bri:wɔ:ri:/ ออกจากบรูว์

รอด brewery / briwəri:/ มาอยู่ Novotel lotus / no:wo:tʰew lo:təs / แล้วถ้า
 ฤกษ์ก็ชื่อที่นี่ ลีที่แล้วที่ทำงาน.....

คนที่ 6

.....

ผู้สัมภาษณ์ : ตอนนี้ทำงานอยู่ในตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตอนนี้เป็น executive floor guest relation /ʔekˈsekʰutʰi:pfw: kes lile:cʰan/

คะ จะเป็นเอ่อ ..คือมันเป็นชั้นพิเศษสำหรับแขกพิเศษมาพักโรงแรมนะฮะ

ผู้สัมภาษณ์ : ก่อนมาทำงานโรงแรมที่เรียนมาทางด้านไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อันนี้จบทางด้านโรงแรมมา โดยเฉพาะ นะคะ จบที่ international student degree program / ʔintrˈnecʰanew stiwden di:ki:po:kem / แห่งมหาวิทยาลัยมหิดลนะ
 ฮะ และก็ไปฝึกงานที่โรงแรมดุสิตธานีหกเดือน หลังจากนั้นก็คือกลับไป แล้วยังอยู่
 บ้านประมาณปีครึ่งคะไปช่วยทางบ้าน แล้วยังมาสมัครงานที่นี่คะก็คือทำงานที่นี่ได้
 เกือบสองปีกับอีกสี่เดือนคะ.....

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาด้านการออกเสียงพบว่า บุคลากรโรงแรมออกเสียง
 เป็นแบบภาษาอังกฤษรวมทั้งสิ้น 209 คะแนน และจากตัวอย่างบทสัมภาษณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจะยกตัว
 อย่างการให้คะแนนด้านการออกเสียงเป็นกรณีๆ ไป เช่น การออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวต้นพยางค์ การ
 ออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์ การออกเสียงสระ เป็นต้น พยัญชนะหรือสระที่ชัดเจนได้ หมายถึง
 ถึงพยัญชนะและสระที่ได้คะแนนการออกเสียงเป็นแบบภาษาอังกฤษในกรณีต่างๆ ตามหัวข้อตาราง
 ที่แสดงประเภทของการออกเสียง เสียงที่มีลักษณะเป็นแบบภาษาอังกฤษมาตรฐานจะถอดตามเสียง
 ที่ปรากฏในพจนานุกรม Oxford Advanced learner's Dictionary (Forth edition) (Hornby, 1989)
 ส่วนเสียงที่บุคลากรโรงแรมออกนั้น จะถอดเป็นหน่วยเสียงในภาษาไทยถ้าออกเป็นแบบไทย และ
 จะถอดเป็นหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ ถ้าออกเป็นแบบภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.1 การออกเสียงพยัญชนะตัวต้นพยางค์

การออกเสียงที่มีลักษณะเป็นแบบภาษาอังกฤษมาตรฐาน	ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ	หน่วยเสียงที่ออก	คะแนนการออกเสียง
ʔzi: em	G.M	ɟzi: ʔem	1
ˈrezɪdənt ˈmæniɟzə	Resident manager	letsiden me:nedʒr:	1
ˈhplədeɪ in krown ˈplɑ:zə:	Holiday inn crown plaza	hɔ:lɪdeɪ ʔin kʰrɔ: pʰɑ:zɑ:	1

ตารางที่ 4.2 การออกเสียงพยัญชนะตัวท้ายพยางค์

การออกเสียงที่มีลักษณะเป็นแบบภาษาอังกฤษมาตรฐาน	ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ	หน่วยเสียงที่ออก	คะแนนการออกเสียง
ə ˈsɪstnt əf ænd bi:	Assistant F and B	ʔessɪten ʔep ʔenbi:	1
fəˈsɪlɪti	Facility	fessɪlɪti:	1
ˈnɒvptel ˈləʊtəs	Novotel lotus	no:wɔ:tʰew lotəs	1
həʊˈtel ˈmæniɟzmənt	Hotel management	hɔ:tʰew me:nedʒmən	1
ˈprɪnsəs	Princess	pɪnsəs	1
ˈbɪznɪs	Business	bɪsɪnəs	1

ตารางที่ 4.3 การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำต้นพยางค์

การออกเสียงที่มีลักษณะเป็นแบบภาษาอังกฤษมาตรฐาน	ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ	หน่วยเสียงที่ออก	คะแนนการออกเสียง
ɪntəˈnæʃnəl sɪˈju:dn̩t	International student	ʔɪntʰrʰecʰanew stɪwden	1
ˈhplədeɪ in krown	Holiday inn crown	hɔ:lɪdeɪ ʔɪnkʰrɔ: pʰɑ:zɑ:	1

pla:zə:	plaza		
brʊəri	Brewery	briwəri:	1

ตารางที่ 4.4 การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายพยางค์

การออกเสียงที่มีลักษณะ เป็นแบบภาษาอังกฤษ มาตรฐาน	ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ	หน่วยเสียงที่ออก	คะแนน การออก เสียง
peɪmə:stə	Pay master	p ^h e: mɑ:stɹ:	1
ˈɛkstrə	Extra	ʔekstrɑ:	1
kɒnfətəns ru:m	Conference room	k ^h ɒnfɹɪlɛns lu:m	1

ตารางที่ 4.5 การออกเสียงสระ

การออกเสียงที่มีลักษณะ เป็นแบบภาษาอังกฤษ มาตรฐาน	ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ	หน่วยเสียงที่ออก	คะแนน การออก เสียง
ˈhplədeɪ	Holiday	hɔ:lɪdeɪ	1
ɪgˈzɛkjʊtɪv klʌb	Executive club	ʔɛkˈsɛk ^h ʊtɪ:p k ^h ʌp	1

ตารางที่ 4.6 การลงเสียงเน้นหนัก

การออกเสียงที่มีลักษณะ เป็นแบบภาษาอังกฤษ มาตรฐาน	ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษ	หน่วยเสียงที่ออก	คะแนน การออก เสียง
bæŋkɒk klʌb	Bangkok club	bɛŋk ^h ɒk k ^h ʌp	1
ɪgˈzɛkjʊtɪv klʌb	Executive club	ʔɛkˈsɛk ^h ʊtɪ:p k ^h ʌp	1
ˈlevəl	Level	ˈlewew	1
ə keɪ	o.k.	ʔo:k ^h e:	1
ɪgˈzɛkjʊtɪv flɔ:	Executive floor	ʔɛkˈsɛk ^h ʊtɪ:p flɔ:	1

intə'næʃnəl stju:dnt	International student	ʔintr'nɛʃ'nɛl stiwden	1
-------------------------	-----------------------	-----------------------	---

จากตารางข้างบนจะเห็นได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน ได้คะแนนการออกเสียงที่เป็นแบบภาษาอังกฤษในลักษณะต่างๆกัน บางคนออกเสียงพยางค์เดี่ยวต้นพยางค์เป็นแบบไทย แต่เมื่อออกเสียงพยางค์เดี่ยวท้ายพยางค์กลับออกเป็นแบบภาษาอังกฤษ ผู้บอกภาษาบางคนออกเสียงพยางค์เดี่ยวในตำแหน่ง ต้นและท้ายพยางค์เป็นแบบภาษาอังกฤษ ผู้บอกภาษาบางคนลงเสียงหนักในคำภาษาอังกฤษ และออกเสียงสระในคำภาษาอังกฤษได้เป็นแบบภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยตั้งเกตเห็นว่าผู้บอกภาษาที่ไม่ออกเสียงพยางค์เป็นแบบภาษาอังกฤษนั้นมักจะปรับลักษณะทางเสียงให้เป็นแบบไทย กล่าวคือจะออกเป็นเสียงพยางค์ที่มีในระบบเสียงภาษาไทย ตัวอย่างเช่นเสียงพยางค์เดี่ยวต้นพยางค์ ในคำว่า "plaza" มีเสียงพยางค์เดี่ยวต้นพยางค์ในพยางค์ที่สองเป็นเสียงเสียดแทรก ฐานกรณ์ปุ่มเหงือกกับปลายลิ้น ก้อง เมื่อผู้บอกภาษาพูดคำดังกล่าว มักปรับลักษณะเสียงให้เป็นแบบภาษาไทยโดยออกเสียงคำดังกล่าวว่า /p^hla:sa/ ซึ่งเป็นเสียงเสียดแทรก ฐานกรณ์ปุ่มเหงือกกับปลายลิ้น ไม่ก้องหรือเสียง "ต" นี้ เป็นเสียงที่ปรากฏในตำแหน่งต้นพยางค์ในระบบเสียงภาษาไทย หรือเสียง กักฐานกรณ์เพดานอ่อนกับลิ้นส่วนหลัง ก้อง /g/ ในคำว่า "girl" มักถูกปรับเป็นเสียงกัก ฐานกรณ์เพดานอ่อนกับลิ้นส่วนหลัง ไม่ก้อง /k/ หรือเสียง "ก" ส่วนการออกเสียงพยางค์เดี่ยวท้ายพยางค์มักจะปรับลักษณะเสียงเป็นแบบภาษาไทยเช่นกัน เช่น คำว่า "dollar" หากออกเสียงเป็นแบบภาษาอังกฤษต้องออกเสียงเชื่อมต่อพยางค์ข้างหน้า และพยางค์ถัดไป โดยออกเสียงว่า /dɒlə/ แต่พบว่าผู้บอกภาษามักไม่ออกเสียงเชื่อมต่อพยางค์หน้ากับพยางค์ถัดไป แต่จะแยกแต่ละพยางค์ออกจากกัน เช่น ออกเสียง "dollar" ว่า /dɒn la: / ส่วน การออกเสียงพยางค์เดี่ยวท้ายพยางค์ พบว่าผู้บอกภาษามักออกเสียงเป็นแบบไทย เช่น ในคำว่า "Novotel lotus" ที่มีเสียงพยางค์ท้ายเป็นเสียงข้างลิ้น ฐานกรณ์ปุ่มเหงือกกับปลายลิ้น ก้อง /l / และเสียงเสียดแทรก ฐานกรณ์ปุ่มเหงือกกับปลายลิ้น ไม่ก้อง /s/ โดยปกติเสียงพยางค์ท้ายในภาษาไทยจะไม่มีเสียงปรากฏออกมา เมื่อผู้บอกภาษาพูดคำภาษาอังกฤษในบริบทภาษาไทยมักจะปรับลักษณะเสียงเป็นแบบไทย โดยออกเสียงพยางค์ท้ายคำดังกล่าวเป็นเสียงพยางค์สะกดในภาษาไทยซึ่งมีทั้งหมด 9 หน่วยเสียง ได้แก่ [p,t,k,ʔ,m,n,ŋ,w,j] เช่นออกเสียงคำดังกล่าวว่า [no:wo:t^hew lo:tət] หรือคำว่า "service charge" ออกเสียงเป็นแบบไทยว่า /sr:wit^hɔ:^ha:ɔ/ คำว่า "casual" ออกเสียง

ว่า /k^het_c^huan/ เป็นต้น ส่วนเสียงพยัญชนะควบกล้ำต้นและท้ายพยางค์นั้นพบว่าผู้บอกภาษามักออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำต้นพยางค์ได้เป็นแบบภาษาอังกฤษมากกว่าเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายพยางค์ เช่น คำว่า “flight” ออกเสียงว่า /flaj/ “train” ออกเสียงว่า /tɹe:n/ เป็นต้น ส่วนการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายพยางค์ พบว่าผู้บอกภาษามักออกเสียงโดยแยกแต่ละพยางค์เหมือนการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์ และเพิ่มเสียงสระเข้าไป เช่น คำว่า “commissary” มักออกเสียงเป็น /k^hɔmitsali:/ เป็นต้น

การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายพยางค์เป็นแบบภาษาอังกฤษพบน้อยกว่าการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์ ผู้บอกภาษาที่ปนคำภาษาอังกฤษซึ่งมีเสียงพยัญชนะเดี่ยวท้ายพยางค์เป็นเสียงควบกล้ำ มักไม่ออกเสียงควบกล้ำแต่จะออกเป็นเสียงพยัญชนะเดี่ยว เช่น คำว่า “guest” ออกเสียงว่า [kes] คำว่า “grand” ออกเสียงว่า [ke:n] เป็นต้น เนื่องจากเสียงพยัญชนะควบกล้ำท้ายพยางค์ไม่เป็นลักษณะที่มีในภาษาไทย ผู้บอกภาษาจึงออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำในตำแหน่งดังกล่าวเป็นแบบภาษาอังกฤษน้อย

ส่วนการออกเสียงสระพบค่อนข้างน้อยเช่นกัน ผู้บอกภาษามักจะปรับลักษณะเสียงสระเป็นเสียงสระแบบภาษาไทย เช่น คำว่า “club” /k^hʌp/ ออกเสียงโดยการเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษกับเสียงสระ /a/ ในภาษาไทย โดยออกเป็น /k^hap/ คำว่า “plaza” /plɑzə/ ออกเสียงว่า /pla:sa:/ “captain” /kæptin/ ออกเสียงว่า /kaptan/ “student” /s^htju:dn̩t/ ออกเสียงว่า /stiwden/ เป็นต้น

ส่วนการลงเสียงเน้นหนักพบค่อนข้างน้อยเช่นกัน ผู้บอกภาษามักไม่ลงเสียงหนักแบบภาษาอังกฤษ ตัวอย่างการลงเสียงหนักเป็นแบบภาษาอังกฤษ เช่น ในคำว่า “captain” ออกเสียงว่า /kaptan/ “Bangkok” ออกเสียงว่า /bæŋk^hɔk/ “level” ออกเสียงว่า /lewew/ เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียงของบุคคลทุกชั้นอาชีพมีดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียง

จำนวนข้อความทั้งหมด (พยางค์)	ความถี่ของการปนภาษาด้านการ ออกเสียง	เป็นร้อยละ
23,398	209	0.89

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่า บุคคลทุกชั้นอาชีพ มีความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียง 209 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0.89 จากจำนวนข้อความทั้งหมด 23,398 พยางค์ กล่าวคือ ในการพูดข้อความที่มีภาษาไทย และภาษาอังกฤษรวมกัน 100 พยางค์หรือประมาณ 3-4 บรรทัด บุคคลทุกชั้นอาชีพจะออกเสียงปนเป็นแบบภาษาอังกฤษประมาณหนึ่งครั้งเท่านั้น ที่กล่าวมาเป็นผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาด้านการออกเสียง หัวข้อต่อไปเป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำ

4.3 พฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำของบุคลากรในโรงแรม

ผู้วิจัยต้องการทราบพฤติกรรมการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยด้านการใช้คำของบุคคลทุกชั้นอาชีพว่ามีความถี่ในการใช้ข้อความภาษาอังกฤษเข้ามาปนมากน้อยเท่าไร ผู้วิจัยวิเคราะห์พฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำจากการนำข้อความภาษาอังกฤษเข้ามาปนในระดับคำ และวลีที่เป็นทั้งคำปน คำยืม แต่ไม่รวมคำ และวลีภาษาอังกฤษที่เป็นชื่อเฉพาะซึ่งผู้พูดไม่สามารถหลีกเลี่ยงที่จะนำมาปนในบริบทภาษาไทยได้ เช่น “London”, “Ambassador”, “Novotel”, “Landmark”, “Europe”, “Asia”, “River side” เป็นต้น ส่วนข้อความภาษาอังกฤษอื่นที่ไม่เป็นชื่อเฉพาะจะนับเป็นคะแนนพฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำทั้งหมด เช่น “bell attendant”, “room service”, “food and beverage”, “executive secretary”

ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นภาพรวมว่า บุคคลทุกชั้นอาชีพมีพฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำตัวอย่างคำ และวลี ภาษาอังกฤษที่นำมาปน เช่น

“check in”, “check out”, “re check”, “guest”, “case by case”, “information”, “service”, “confirm”, “hotel management”, “executive club”, “dining room”, “complain”, “counter”, “tour”, “training manager”, “serve”, “door girl”, “bell boy”, “head butler”, “style”, “presidential suit”, “low season”, “high season”, “greeting”, “tip”, “waiter”, “coffee shop”, “stewarding”, “public area”, “banquet”, “uniform”, “brochure”, “menu”, “inspect” เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าคำและวลีภาษาอังกฤษที่บุคคลทุกชั้นอาชีพนำมาปนในบริบทภาษาไทยมักเป็นคำที่ใช้อยู่ในสายงานโรงแรม ผู้พูดมีความเคยชินกับการใช้คำศัพท์ดังกล่าวอยู่เป็นประจำ จึง

มักพบข้อความภาษาอังกฤษดังกล่าวปนอยู่ในการพูดเสมอ อย่างไรก็ตามมีคำและวลีภาษาอังกฤษที่ไม่ได้ใช้เฉพาะในสายงานโรงแรมเข้ามาปนด้วย แต่มีจำนวนค่อนข้างน้อย เช่น “tournament” , “super sport” , “direct sale” , “fever” , “jogging” , “project” , “flight” เป็นต้น ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่มีการนำคำ และวลีภาษาอังกฤษเข้ามาปนคำ โดยคำและวลีภาษาอังกฤษที่ขีดเส้นถูกนับเป็นคะแนนการปนภาษาด้านการใช้คำ

.....

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พี่ช่วยเล่าว่าเรียนมาทางด้านไหนก่อนที่จะมาทำงานที่นี่ให้ฟังหน่อยค่ะ

ผู้สัมภาษณ์ : ... เรียนรัฐศาสตร์ที่ราม ต้องออกมาช่วยครอบครัวเนื่องจากเป็นคนโต หลังจากนั้นเสร็จต้องทำงานอยู่ที่ restaurant ข้างนอกก่อน ที่แรกที่ทำทางด้าน F and B เนี่ย ...F and B ก็คือ food and beverage ก็คือ..แผนกอาหารและเครื่องดื่มเนี่ย ทำที่สนาม golf นวธานี ทำที่นั่นอยู่ 2 ปี นี่ก็ทำจากเป็นพนักงานเสิร์ฟก็ขึ้นมาเป็น captain ตรงนั้น 2ปี เสร็จแล้วก็ย้ายมาอยู่ที่สุขุมวิท 79 มาเป็นห้อง dining room ตรงนี้อีก 1 ปี มาเป็น captain ที่นั่น ที่ตรงนั้นเองทำให้พี่ได้รู้จักคุณ เชาว์ ทินวงษ์ ซึ่งตอนนี้เป็นรองผู้จัดการใหญ่อยู่ที่ดุสิต polo club ที่หัวหิน.. ที่ชะอัม ตรงนั้นเขาก็เลยแนะนำให้พี่ทำงานโรงแรมซึ่งโรงแรมที่พี่เข้าครั้งแรกคือ Hilton Park นายเลิศ ซึ่งเป็นโรงแรมห้าดาว...ซึ่งเป็นห้องอาหารฝรั่งเศสห้องAbamazon ตรงนั้นก็ทำอยู่เป็น casual เลข ก็ว่าได้เป็น trainee เป็นพนักงานฝึกหัด ก็ที่ Novotel Siam ...Novotel Siam square ตรงนี้ทำตั้งแต่เป็น waiter จนกระทั่งเป็นรองผู้จัดการ.. ทำด้วยความสูงงาน

ผู้สัมภาษณ์ : พอใจกับงานที่ทำมากน้อยแค่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พอใจในระดับหนึ่ง ถามว่าพอที่สุดหรือยัง ก็บอกว่ายัง เพราะว่า aim ของพี่หรือจุดมุ่งหมายของพี่เนี่ยค่อนข้างสูง ตั้งใจไว้ว่าถ้าเกิดจะ ไปก็ไปให้ถึงจุดสุดยอดของการบริหาร ก็คือ general manager ก็คือผู้จัดการทั่วไป แต่การที่จะขึ้นไปสู่ผู้จัดการทั่วไปต้องมีทั้งเที่ยวบิน และประสบการณ์เที่ยวบินที่สูงพอที่จะขึ้นอยู่บนจุดนั้น เนื่องจากในการทำงานเอกชนเนี่ยจะต้องมีการเรียนรู้งานตลอดเวลา ปรับตัวให้เข้า

กับสถานการณ์.....ต้องเป็นคนที่ on top of the game ต้องเป็นคนที่มีความคิดใหม่
ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ลักษณะนี้ เพราะถ้าเมื่อเรามัวแต่ get routine
แล้ว ไม่มีการ develop ครองนี้คงจะลำบาก

ตัวอย่างข้างต้น เป็นบทสัมภาษณ์ที่มีการใช้คำภาษาอังกฤษเข้ามาปนในบริบทภาษาไทย
และต่อไปนี้เป็นตารางแสดงพฤติกรรมการปนภาษาด้านการใช้คำที่เทียบค่าเป็นร้อยละ จากการให้
สัมภาษณ์ของบุคคลทุกชั้นอาชีพ

ตารางที่ 4.8 ความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้คำ

จำนวนข้อความทั้งหมด(พยางค์)	ความถี่ของการปนภาษาด้านการ ใช้คำ	เป็นร้อยละ
23,398	612	2.61

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า บุคคลทุกชั้นอาชีพมีความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้
คำรวมกัน 612 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.61 จากจำนวนข้อความ 23,398 พยางค์ กล่าวคือ ในการ
พูดข้อความที่มีความยาว 100 พยางค์ หรือข้อความที่มีความยาวโดยประมาณ 3-4 บรรทัด บุคคลคน
ทุกชั้นอาชีพใช้คำ หรือถักภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยประมาณ 2-3 ครั้ง เมื่อนำความถี่ของการปน
ภาษาด้านการออกเสียง และความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้คำมารวมกันแล้ว บุคคลทุกชั้น
อาชีพมีความถี่ของการปนภาษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียง และการใช้คำ

ความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียง	209
ความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้คำ	619
รวมความถี่ของการปนภาษา	821
ข้อความที่ใช้ทั้งหมด (พยางค์)	23,398
คิดเป็นร้อยละ	3.50

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นได้ว่าบุคคลทุกชั้นอาชีพมีความถี่ของการปนภาษาด้านการออกเสียง
209 คะแนน มีความถี่ของการปนภาษาด้านการใช้คำ 612 คะแนน รวมมีความถี่ของการปนภาษา

821 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.50 จากจำนวนข้อความทั้งหมด 22,398 พยางค์ กล่าวสรุปง่าย ๆ ก็คือ ในข้อความที่ความยาวประมาณ 3-4 บรรทัด คนไทยที่ทำงานโรงแรมจะแปลลักษณะภาษาอังกฤษในภาษาไทยประมาณ 3 ครั้งครึ่ง ที่กล่าวมาเป็นภาพรวมพฤติกรรมการแปลภาษาของบุคคลทุกชั้นอาชีพที่เป็นบุคลากรของโรงแรม ในบทต่อไปผู้วิจัยจะนำเสนอพฤติกรรมการแปลภาษาอังกฤษในภาษาไทย โดยเปรียบเทียบในแต่ละชั้นอาชีพว่ามีพฤติกรรมการแปลภาษาแตกต่างกันหรือไม่ และศึกษาพฤติกรรมการแปลภาษากับชั้นอาชีพมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย